

[Tvede.]

jeg ikke, man kan sige, at disse Foranstaltninger i det forønskede Omfang har afløst Arbejdsledigheden her i Landet.

Ved Omtalen af, at man skulde træde til med de nu foreslaaede 6 Mill. Kr., fordi der ikke var Penge nok, og senere ved Omtalen af Eksportkreditten udtalte den højtærede Minister, at han var villig til i et Udvalg at give nærmere Oplysninger om disse Forhold. Jeg vilde ogsaa anse det for særdeles ønskeligt, om vi i dette høje Ting kunde faa saadanne Oplysninger, eventuelt ogsaa om, hvilke Virksomheder det er, der ikke har kunnet faa det rette Sving i deres Drift, fordi de har staaet overfor dette ikke at kunne skaffe de fornødne Midler. Jeg vil derfor, hvis det ikke sker fra anden Side, foreslaa Nedsættelsen af et Udvalg, ikke med det for Øje at hindre denne Sags Gang igennem Rigsdagen — den vil meget vel kunne føres igennem alligevel —, men fordi jeg synes, at naar den højtærede Minister har tilbudt at give saadanne Oplysninger, bør vi ogsaa søge at faa dem.

Maa jeg blot til Slutning sige, at jeg er enig med dem, der udtaler, at Virksomhederne, Aktieselskaberne egentlig ikke bør leve paa Bankkreditter. Der var i min Ungdom en Skibsreder. Han byggede Skibe, han havde været en lille Overgang i Amerika og kom nu hjem og byggede Skibe. Men han byggede aldrig et nyt Skib, før han med det første havde indtjent, hvad det kostede at bygge et nyt. Det blev et af Danmarks største og bedste, endnu eksisterende Dampskibsselskaber. Jeg tror, at den Metode: at indtjene sine Penge selv, inden man bygger, er den eneste sunde og rigtige. Der er jo dem, der mener, at det ikke kan nytte noget, det gaar for smaat. Men jeg tror, at man kan sige, at det gaar sundest og bedst, naar Erhvervslivet drives paa den Maade.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til Fremme igennem en Udvalgsbehandling.

Gunnar Fog-Petersen: Flere af Ordførerne har peget paa, at det Lovforslag, der her foreligger til Behandling, omhandler en Virksomhed fra Statens Side, som er af rent midlertidigt Art, og som hurtigst muligt skal afvikles. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke kan se saaledes paa Sagen. Jeg tror, det vil vise sig, at de Herrer, der ser saaledes paa de her omhandlede Statsforanstaltninger, hvis de lever længe nok, vil opdage, at saadan vil det ikke komme til at gaa. Og den Omstændighed, at man her har samlet sammen forskellige Punkter i Fi-

nansloven og tidligere Love til et Lovforslag, er jo dog heller ikke et Symptom i den af de ærede Ordførere omtalte Retning. Tværtimod tyder dette paa en vis Fæstnelse af dette efterhaanden ikke saa helt lille Virksomhedsomraade for Staten.

Det erhvervspolitiske Nævn bliver opretholdt. Den højtærede Minister sagde, at hidtil havde Nævnet ikke været virksomt, men det var hans Haab, at man skulde kunne naa til, at det dog kom til at udrette noget. Jeg maa sige, at Stillingen som Suppleant i Nævnet har i hvert Fald ikke været nogen anstrengende Post. Jeg har den Ære at være Suppleant og har endnu ikke mærket noget som helst til Nævnets Eksistens, men jeg haaber, at det kan live op, og at der muligvis ogsaa kan blive noget at gøre for en virksom Suppleant.

Dernæst foreslaas der nedsat et Erhvervsudvalg, og endelig indeholder Lovforslaget de kendte Bestemmelser om Udlaan til Industrier, om Eksportkredit, om Oparbejdelse af nye Omraader for Produktionen og i § 5 en betydelig Bevilling, der tager Sigte paa at løse den Opgave, som jo paa Industriens Omraade er det sidste Skrig, nemlig Rationaliseringen. Alle disse Omraader tror jeg er meget vigtige, og jeg har altsaa den Opfattelse, at Staten ikke foreløbig slipper fra den Opgave, den her har paataget sig, maaske aldrig. Jeg ser heller ikke nogen Ulykke deri. Der har været sagt, at det var en Opgave for Bankerne. Ja, det er det maaske, men Bankerne har jo ikke kunnet løse denne Opgave, og om de vil komme til det i Fremtiden, er maaske tvivlsomt. Det, der her er Tale om, er jo i Hovedsagen at hjælpe Virksomheder i Gang, nye Virksomheder eller gamle Virksomheder, der er gaaet i Staa, eller Virksomheder, der skal udvides, men der er ikke Tale om at yde Driftskredit over et længere Tidsrum. Det sidste er en Opgave for Pengeinstitutterne, men det har vist sig, at Erhvervslivet krævede ogsaa den anden Opgave løst, og paa det Omraade synes det, at Statsmagten og Statskapitalen har kunnet arbejde paa heldig Maade.

Jeg ser i § 6, at man stadig opretholder den Bestemmelse, at det skal være Virksomheder, der er vanskeligt stillede „som Følge af udenlandsk Konkurrence eller andre særlige Forhold“. Jeg tror ikke, det er nogen heldig Begrænsning. Nu staaer den en Gang i Loven, men jeg tror, det var nyttigere, ogsaa ud fra den Betragtning, jeg her har gjort gældende, at man lagde mere Vægt paa at opretholde eller udvide Beskæftigelsen i Virksomhederne. Natur-